

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110211333
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1110211333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa : Lawyer Partners, a.s., Prievozská 37, 821 09 Bratislava, zastúpeného : Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., IČO 36866 733, so sídlom Pri starej prachárni č. 13, Bratislava proti odporcovi : O. C., K. F.. I. Č.. XX/XX, J. Z. U. M., o zaplatenie 22,23 eur, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 22,23 eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd navrhovateľovi náhradu trov konania, trov právneho zastúpenia n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 26.7.2006 v elektronickej podobe žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 670,-Sk /22,23eur /, ktorá predstavuje nepremličanú časť postúpenej pohľadávky a na náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku v sume 500,-Sk a z trov právneho zastúpenia v sume 1 964 ,-Sk to je v celkovej výške 2.464,- Sk, t. j. 81,80 eur .

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok mu bola postúpená pohľadávka Slovenského rozhlasu voči odporcovi vo výške 670,-Sk . S postúpením pohľadávky bol odporca oboznámený zo strany Slovenského rozhlasu oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2005 a zároveň bol zo strany Slovenského rozhlasu vyzvaný na úhradu nedoplatku z koncesionárskych poplatkov vo výške 670,- Sk. Odporca si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch, s poukazom na § 3 ods. 3 a § 4a ods. 1 a ods. 2 Zákona

7C 101/2012

o koncesionárskych poplatkoch bol povinný platiť koncesionársky poplatok za rozhlasový prijímač vždy do 15. dňa v mesiaci. V období od 1.9.1999 do 31.7.2003 vo výške 30,- Sk, v období od 1.8.2003 do 30.6.2005 vo výške 40,- Sk za používanie rozhlasových prijímačov, a to za každý prijímač. Podľa ust. § 8 ods. 3 Zákona o koncesionárskych poplatkoch ak je platiteľ koncesionárskych poplatkov v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku, vyzve ho Slovenský rozhlas písomne na splnenie povinnosti podľa tohto zákona, čo aj Slovenský rozhlas urobil.

Odporca dňa 19.6.2012 prevzal návrh na začatie konania s prílohami a s výzvou na vyjadrenie sa k nemu (uznesenie č.k. 7C 101/012 - 22 zo dňa 11.6.2012) , ale k návrhu navrhovateľa sa nevyjadril.

Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie na deň 7.1.2013. Riadne predvolaný právny zástupca navrhovateľa sa na súdne pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil pracovnou vyťaženosťou a žiadal, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Odporca svoju neúčast' na súdnom pojednávaní určenom na termín 7.1.2013 neospravedlnil, doručenie predvolania , návrhu a listinných dôkazov mal riadne vykázané. Súd konanie odporcu posúdil ako jeho nečinnosť a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednal v neprítomnosti účastníkov. Prihliadol pritom na obsah spisu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - s podacím hárkom Slovenskej pošty, výzvou Slovenského rozhlasu podpísanej v elektronickej podobe, potvrdením Slovenského rozhlasu, ktoré je podpísané v elektronickej podobe o tom, že došlo k postúpeniu pohľadávky vo vzťahu k dlžníkovi - odporcu a zároveň, že zo strany Slovenského rozhlasu došlo k výzve na úhradu nedoplatkov prostredníctvom Slovenskej pošty, protokolom o odovzdaní hmotného nosiča informácií so zoznamom o postúpení pohľadávok k realizačnej zmluve zo dňa 20.10.2005, Výpisom nedoplatkov žalovaného evidenčné číslo 8513571998, ako aj ostatným obsahom súdneho spisu tunajšieho súdu sp.zn.7C 144/2006.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

7C 101/2012

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd v rámci citovaných ustanovení vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhovateľ navrhol a rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré mal k dispozícii v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav :

Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá vznikla voči odporcovi na základe zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 1,3,6 citovaného zákona, platiteľom poplatku je fyzická osoba, ktorá prijímač vlastní, samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve a právnická osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve. Platiteľ poplatku je povinný zaplatiť poplatok za prijímač vyberateľovi poplatku vo výške stanovenej týmto zákonom do 15-teho dňa v mesiaci. Povinnosť zaplatiť poplatok vzniká prvým dňom mesiaca nasledujúceho potom, ako platiteľ poplatku nadobudol prijímač a skončí posledným dňom mesiaca, v ktorom zanikla povinnosť platiť poplatok.

Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 212/1995 Z.z. platiteľ poplatkov podľa odsekov 1 až 4 je povinný vyberateľovi poplatkov oznámiť do 15 dní vznik povinnosti platiť poplatok, a to aj v prípade, ak mu táto povinnosť vznikla opäť po predchádzajúcom uplatnení zániku povinnosti platiť poplatok s uvedením mena, priezviska, rodného čísla a adresy trvalého bydliska, právnické osoby a samostatne zárobkovo činné osoby presné označenie ich názvu, sídla, obchodného mena a identifikačného čísla.

Podľa § 3 ods. 9 zákona č. 212/1995 Z.z. povinnosť platiť poplatok zaniká, ak sa prijímač zničí alebo je neopraviteľný, ak sa prijímač predá, daruje alebo zverí na dlhodobé používanie inej fyzickej osobe.

Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona, príjemcom poplatku za rozhlasový prijímač je Slovenský rozhlas. Z poplatku podľa §3 je vyberateľ poplatkov oprávnený zrážať zmluvne dohodnutú províziu.

Podľa § 4a ods. 1 cit. Zákona mesačná výška poplatku za používanie rozhlasových prijímačov pre fyzickú osobu je 40,- Sk. Podľa ods. 3 mesačná výška poplatku pre fyzickú osobu, ktorá je poberateľom dôchodku, ak nežije v domácnosti s inou osobou s pravidelným mesačným príjmom zo zárobkovej činnosti, je za používanie rozhlasových prijímačov 20 Sk.

7C 101/2012

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z.z. každá fyzická osoba v Slovenskej republike a každá právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky, ktoré nie sú platiteľmi poplatkov sú povinné vyberateľovi poplatkov na jeho výzvu preukázať dôvod oslobodenia od povinnosti platiť poplatok podľa § 6 alebo čestným vyhlásením preukázať skutočnosť, že nie sú vlastníčkami prijímačov alebo že nevykonávajú právo hospodárenia k prijímačom vo vlastníctve štátu.

Okresný súd Bratislava 1 v konaní č. 7C 144/2006-326 právoplatným rozsudkom zo dňa 20.10.2008 zamietol návrh Slovenského rozhlasu na určenie, že Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.7.2005 uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom a na jej základe Realizačná zmluva č. 1 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 20.9.2005 uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom a Realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.1.2006 uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom sú neplatné. Zároveň určil, že právny vzťah založený Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 17.5.2005, Realizačnou zmluvou č. 1 uzavretou dňa 20.9.2005 a Realizačnou zmluvou č. 2 uzavretou dňa 27.1.2006 medzi účastníkmi (Slovenský rozhlas a Lawyer Partners a.s.) naďalej trvá.

V zmysle vyššie popísaných ustanovení Zákona o koncesionárskych poplatkoch z tejto zákonnej povinnosti vzniklo oprávnenie prijímať koncesionárske poplatky Slovenskému rozhlasu. Z citovaného rozsudku tunajšieho súdu 7C 144/2006 vyplýva, že Slovenský rozhlas Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.5.2005 platne postúpil neuhradené splatné koncesionárske poplatky, ktoré v

čase postúpenia reálne existovali a boli po lehote splatnosti na Lawyer Partners a.s., t. j. na navrhovateľa. S poukazom na § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ je aktívne legitimovaným na podanie žaloby.

Z navrhovateľom predloženého Výpisu nedoplatkov vyplýva, že odporca neuhradil Slovenskému rozhlasu koncesionárske poplatky za rozhlasový prijímač za júl - december roku 2002, máj, január - december roku 2003, január - december roku 2004 a od január do jún roku 2005. Celková dlžná suma za uvedené obdobie predstavovala sumu 730,-Sk, avšak navrhovateľ si v konaní uplatnil len nepremlčaný dlh t.j. sumu vo výške 670,-Sk/nepremlčanú časť postúpenej pohľadávky / .

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že odporca je v konaní pasívne legitimovaný, vychádzajúc zo skutkového stavu, že v rozhodnom období bol držiteľom rozhlasového prijímača, pričom v období uvedenom vyššie neuhradil koncesionárske poplatky, čo vyplýva z výpisu nedoplatkov odporcu evidenčné číslo 8513571998.

Pre úplnosť súd dodáva, že podľa § 3 ods. 8 písm. b) citovaného zákona o koncesionárskych poplatkoch je platiteľ poplatkov povinný oznámiť do 30 dní zmenu

7C 101/2012

trvalého bydliska. Povinnosť platiť koncesionársky poplatok zaniká, ak sa prijímač zničí alebo je neopraviteľný, ak sa predá, daruje alebo zverí na dlhodobé užívanie inej fyzickej osobe. Tieto skutočnosti však odporca v konaní nepreukázal.

Naopak, navrhovateľ preukázal svoju aktívnu legitimáciu v konaní s poukazom na právoplatne skončené konanie vedené pred tunajším súdom č. k. 7C 144/2006 a vyššie popísané znenie právoplatného rozsudku, ktorým bolo určené, že právny vzťah založený Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 17.5.2005, Realizačnou zmluvou č. 1 uzavretou dňa 20.9.2005 a Realizačnou zmluvou č. 2 uzavretou dňa 27.1.2006 medzi účastníkmi (Slovenský rozhlas a Lawyer Partners a.s.) naďalej trvá. Súd na základe vykonaného dokazovania zaviazal odporcu s poukazom na vyššie citované ustanovenia § 3 ods. 3 a § 4a ods. 1 a ods. 2 Zákona o koncesionárskych poplatkoch č. 212/1995 Z.z. k úhrade žalovanej sumy, ktorá prepočtom na euro činí sumu 22,23eur za obdobie špecifikované navrhovateľom v návrhu.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet sporu 1000eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania si uplatnil náhradu trov konania vo výške 2464Sk (t.j. súdny poplatok za návrh v sume 500Sk, trovy právneho zastúpenia v sume 1964Sk). Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že súdny poplatok za návrh splatný spolu s podaním návrhu na súd v zmysle zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov nikdy zo strany navrhovateľa zaplatený nebol. V tejto časti údajne zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 500Sk súd uplatnený nárok navrhovateľa na náhradu trov konania považuje za nedôvodný, bezpredmetný. Právny zástupca si vyčíslil trovy navrhovateľa v návrhu na začatie konania.

S poukazom na citované ustanovenie § 150 ods. 1, 2 O.s.p. v predmetnom súdnom spore je možné uplatniť výnimku, ktorá spočíva v možnosti nepriznania či zníženia náhrady trov konania prisudzovanej účastníkovi konania s plným či prevažným úspechom v spore a to za splnenia dvoch zákonom ustanovených podmienok pre takýto postup, z ktorých prvou je práve povaha sporu (teda okolnosť, že ide o drobný spor a v danom spore je predmetom suma

7C 101/2012

28,88eur) a druhou, že trovy konania (t.j. trovy, ktorých náhrada sa požaduje v sume 2464Sk čo je niekoľko násobne vyššie oproti uplatnenej istine) sú neprimerané voči pohľadávke.

Bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia pritom zákon neupravuje, takže posúdenie splnenia podmienok pre postup podľa takejto úpravy je výlučne na úvahe súdu. Pre súd pritom nie je záväzná dôvodová správa k návrhu príslušného zákona (tu inak k vládnomu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, doručenému NR SR 29. mája 2008, parlamentná tlač č. 642), nakoľko tá môže slúžiť len ako jedno z východísk pre orientáciu pri ozrejmení úmyslu zákonodarcu (to samozrejme za stavu nedostatku podstatnej odchýlky prijatej úpravy od tej navrhovanej - keďže len návrh zákona a nie aj schválený zákon býva podložený i dôvodovou správou a nie je celkom zriedkavou prax takých zmien návrhu v legislatívnom procese, v dôsledku ktorých sa dôvodová správa stáva nepoužiteľnou).

Je nesporné, že od začiatku konania, t.j. od podania návrhu na začatie konania si navrhovateľ trovy konania, trovy právneho zastupovania uplatňoval. Súd má však možnosť aplikovať citované ustanovenie § 150 O.s.p. a dôležitým je len to, aby účastníka rozhodnutie neprekvapilo a aby na relevantné ustanovenie právneho predpisu mohol reagovať a v danom prípade sa nejedná o nepredvídateľné rozhodnutie, ktoré by mohlo mať za následok odňatie možnosti konať pred súdom a ktoré by mohlo tiež viesť až k záveru o porušení ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu (čl. 46 Ústavy).

Uvedené ustanovenie bolo do procesného kódexu doplnené novelou vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z. účinnou od 15. októbra 2008 Z.z. a podľa prechodných ustanovení (§ 372p) na konania začaté pred 15. októbrom sa použijú predpisy účinné od 15. októbra 2008, ak nie je ďalej ustanovené inak. Ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. sa žiadna výnimka z uvedeného intertemporálneho ustanovenia netýka. Čiže ide o procesné ustanovenie a na rozdiel od hmotného práva v procese platí v zásade, že sa postupuje podľa procesných predpisov účinných v čase úkonov súdu. Súd považuje práve predmetnú vec za takú, v ktorej je dôvodné aplikovať citované zmierňujúce ustanovenie § 150 O.s.p.

Určitú inšpiráciu (nie aplikáciu) treba vidieť aj v prístupe Európskej únie k týmto otázkam. Podľa čl. 16 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje

Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprimerané voči pohľadávke.

Podania navrhovateľa na súdy vo veciach koncesionárskych poplatkov majú prvky štandardných až automatických postupov, kedy sa spravidla mení iba osoba povinnej osoby a výška poplatku. A to je na účely vypracovania podaní viac-menej administratívna agenda, ktorá nevyžaduje žiadne sofistikované riešenia. Uplatňované trovy v pomere ku koncesionárskemu poplatku 28,88eur (pôvodne 870Sk) sú viacnásobne vyššie a evokujú záver, že nejde ani tak o koncesionárske poplatky, ako o trovy právneho zastúpenia za agendu, ktorú by navrhovateľ vedel účelne zabezpečiť aj právnikom za neporovnateľne citlivejšieho dopadu na pomerne široké vrstvy obyvateľstva, ktorých sa tieto poplatky dotýkajú.

Z hľadiska aplikácie citovaného ust. § 150 ods. 2 O.s.p. súd musí u drobných sporov posudzovať aj ich primeranosť. Nakoľko v danom prípade predmet konania nepresahuje 1000eur, ide v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, pri ktorom v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prichádza do úvahy aj možná aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v súčasnom znení, podľa ktorého súd môže trovy konania v drobných sporoch nepriznať alebo znížiť, ak sú neprimerané voči pohľadávke. Legálnu definíciu toho, čo je to "neprimerané voči pohľadávke" zákon neuvádza, a tak je pri výklade tohto ustanovenia potrebné vychádzať aj z účelu tejto zákonnej úpravy.

Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. ohľadne ust. § 150 O.s.p., táto zákonná úprava vychádza z hore v odôvodnení uznesenia už opísaného nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007 o tom, aby sa pristupovalo k zníženiu trov, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke. V dôvodovej správe sa poukazuje na to, že v týchto konaniach niekedy trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. V dôvodovej správe sa ďalej uvádza, že "cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé". Takýto text dôvodovej správy skôr nasvedčuje tomu, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. sa vzťahuje na trovy právneho zastúpenia a hotové výdavky s ním súvisiace.

Účelom takejto zákonnej úpravy bolo práve to, aby boli eliminované trovy právneho zastúpenia pri hromadne uplatňovaných pohľadávkach. Toto ustanovenie teda núti veriteľa (v predmetnom spore navrhovateľa) a jeho splnomocneného zástupcu k hospodárnosti.

Súd prihliadol aj na charakter uplatnenej pohľadávky, na okolnosti, ktoré navrhovateľa viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj účastníka a tiež na okolnosti poskytovania právnej pomoci. Odporca predmetnú istinu uhradil o čom informoval navrhovateľa ako aj súd. Táto skutočnosť je nesporná, vyplýva z priložených listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu.

Zo znenia ust. § 150 ods. 2 O. s. p. súd zistil najskôr pomer výšky požadovanej náhrady trov konania k výške uplatnenej pohľadávky a následne vyhodnotil stav neprimeranosti takýchto súm (trovy : pohľadávka).

V prejednávanej veci navrhovateľ vo veci samej požadoval od odporcu zaplatenie sumy 22,23 eur (pôvodne 670Sk), pričom trovy prvostupňového konania vzniknuté v súvislosti s uplatnením takejto pohľadávky vyčíslil spolu na sumu 2464Sk (uplatnil si trovy za nezaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov).

V danom prípade bolo treba prihliadnuť na stav neprimeranosti trov konania navrhovateľa voči pohľadávke a tu šlo práve o prípad niekoľkonásobného presahu náhrady nad pohľadávkou.

V prejednávanej veci súd zohľadnil aj tú okolnosť, že v danom prípade ide (podľa vedomosti Okresného súdu Bratislava I z iných ním prejednaných vecí toho istého navrhovateľa) o hromadne uplatňované pohľadávky nízkej hodnoty, čím je daná i nízka právna zložitosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby (možnosť využitia na obdobné, resp. druhovo identické písomné podania adresované väčšiemu počtu osôb skôr vyhotovených predtlačí či vzorov podaní v elektronickej podobe) Právo navrhovateľovi na odborné právne zastúpenie (advokátom) síce zásadne nemožno upierať, na druhej strane však u právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť vo väčšom nemožno nevidieť aj ponúkajúcu sa (a podľa všetkého zrejme ekonomickejšiu) možnosť zabezpečenia si nevyhnutného právneho servisu aj z vlastných zdrojov (pomocou na to povolaného zamestnanca či viacerých zamestnancov), pre ktorú sa nad otázkou ekonomiky vedenia sporov takýmito subjektmi treba zamýšľať osobitne. S poukazom na citované ustanovenie § 150 O.s.p. súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods.1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§205ods.2 O.s.p./